

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI PRIVREDNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 57 0 Ps 143006 24 Ps
Banja Luka, 17. 12.2025. godine

Okružni privredni sud u Banjoj Luci, sudija Staša Tomić, rješavajući u pravnoj stvari tužioca „KROP SINGLE MEMBER S.A FRUIT EXPORT-IMPORT COMPANY“ IZ Grčke sa sjedištem u Ulici 30Km Arta-Ioannina, 47100 Grčka, koga zastupa zastupnik po osnovu zakona K. R. , a istog punomoćnik Nusmir Huskić, advokat iz Sarajeva, protiv tuženog „IDALIS“ d.o.o. Banja Luka, ulica Kninska broj 7, Banja Luka, koga zastupa zastupnik po osnovu zakona D. M. , direktor a istu punomoćnik Velimir Kevac, advokat iz Banja Luke, radi duga, vrijednost spora 47.165,39 KM (protuvrijednost 24.106,00 EUR), nakon održane i zaključene glavne rasprave, u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, dana 17.12.2025. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

OBAVEZUJE SE tuženi „IDALIS“ d.o.o. Banja Luka da tužiocu „KROP SINGLE MEMBER S.A FRUIT EXPORT-IMPORT COMPANY“ iz Grčke isplati:

- iznos od 38.636,82 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 19.03.2023. godine do isplate i

- zakonsku zateznu kamatu na iznos od 14.436,95 KM (protuvrijednost 24.106,00 EUR) počev od 12.03.2023. godine do 18.04.2023. godine,

kao i da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 10.623,24 KM, sve u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Preostali dio zahtjeva tužioca za isplatu glavnog duga, zakonske zatezne kamate i troškova parničnog postupka, koji predstavlja razliku između traženog i dosuđenog iznosa, odbija se kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je dana 08.02.2024. godine podnio tužbu protiv tuženog, radi duga. U tužbi je naveo da se tužilac nalazio u stalnom poslovnom odnosu sa tuženim, unutar kojeg je tužilac bio dobavljač voća, a koje je tuženi kupovao radi obavljanja svoje poslovne djelatnosti. Unutar ovog obligacionog odnosa, tužilac je uredno ispostavljaao fakture kao i naručenu robu u ugovorenoj količini tuženom, čime je preuzete obaveze ispunjavao u cjelosti, dok je tuženi uredno zaprimio robu, međutim nije izvršio svoj dio obaveze a koji se ogleda u poslati ugovorene naknade. Nakon što je primio naručenu robu, tuženi je putem e-maila od 19.01.2023. godine obavjestio tužioca da odbija primiti robu, navodeći da je ista oštećena i ne odgovara ugovorenoj kvaliteti. Kao bitne mane koje zahtjevaju raskid zaključenog ugovora tuženi ističe pojavu crnih mrlja na površini naručenog voća, odnosno narandži i mandarina, koje su predmet isporuke. Tužen i u svom dopisu potpuno neutemeljeno navodi da isporučena roba kao takva

ne odgovara standardima i ne može biti predmet prodaje. Tuženi u e-mail komunikaciji izričito odbija prihvatiti isporučenu robu, te predlaže mogućnost povrata robe na adresu tužioca ili njezino uništenje, pri čemu bi svi troškovi bili na teret tužioca. U svom odgovoru tužilac ne prihvata raskid ugovora, te ističe da se isti zasniva na neutemeljeno postavljnim tvrdnjama tuženog, obzirom da je isporučena roba prije same isporuke prošla neophodne izvozne kontrole, te su opisani nedostaci uočeni na neznatnom dijelu ugovorene količine od strsane tuženog i njegovom skladištuj. S obzirom da su nedostaci samo estetske prirode, a ni kako ne utiču na kvalitet ili upotrebljivost voća, tužilac navode tuženog cijeni kao paušalno postavljene. UI odnosu na nedostatke Zakon o obligacionikm odnosima Republike Srpske pobliže uređuje kada potoje materijalkni nedostaci i kada za iste mora odgovarati prodavac. Shodno tome u članu 478 stav 3 ZOO-a stoji da se neznatan materijalni nedostatak ne uzima u obzir. Shodno opisu nedostatka upućenog tužiocu, jasno je da su nedostaci na isporučenoj robi neznatni jer se ogledaju više u estetskom nedostatku na neznatnom dijelu ugovorene količione, a koji ni na koji način ne utiče na kvalitet isporučene robe, te su u potpunosti ne narušena potrebna svojstva za njenu rredovnu upotrebu ili promet u skladu sa članom 479 ZOO-a. Iz same deklaracije proizvoda jasno je da kora plodovva poput narandži i mandarina nije namjenjana konzumaciji, već je opšte poznato da površinski nedostaci na kori ne utiču na ukus i kvalitet samog poloda. Zarad mirnog rješavanja spora, tužilac je pokazao spremnost za razgovor u vezi sa nastalom situacijom nakoju se tuženi u potpunosti oglušio čikme se stiče dojam da tuženi ne stavlja u interes pravilno ispunjenje preuzetih ob aveza i mogućioš otklanjajna nedostataka u skladu sa članom 620 ZOO-a, već proizvodboljno, bez ikakvih doaza i analiza donosi zaključak da isporučena roba ne odgovara ugovorenijm kvalitetama. S obzirom da tužilac nije raskinuo ugovor u skladu sa odredbama ZOO-a, kao što se i oglašuje n a poziv tužioca na dalji razgovor, obaveza u vidu naknade za uredno isporučenu robu na strani tuženog je dospjela. Kako tužilac predmetnu robu nije u potpunosti isplatio ili vratio tako u sklčadu sa ispostavljenim fakturama od strane tužioca dug tuženog iznosi 47.165,39 KM (protuvrijednost 24.106,00 EUR). Na osnovu dostavljene analitičkke kartice tuženog za period od 01.11.2022 do 31.12.2022. godine proizlazi da je tuženi dana 18.04.2023. godine na ime dugovanja uplatio iznos od 14.388,13 KM (protuvrijednost 7.367,72 EUR) čime je u potpunosti ugašeno potraživanje na osnovui oispostavljene faktujre broj 86 od 12.01.2023. godine. Međutim, s obzirom da se tuženi prilikom isplate gore spomenutog iznosa nalazilo u docnju i dalje postoji obaveza plaćanja zakonske zatezne kamate počev od 12.03.2023. godine kao dana dospijeca pa sve do dana isplate. Kako tuženi nije ispunio svoju obavezu čime je ostupio u suprotnosti sa načelom savjestno i poštenja kao i prekršio ugoorne i zakonske odredbe, to tužilac ustaje sa tužbomu ovoj rpavnoj stvari i rpedlaže da sud donese presudu kojom će se obavezati tuženi tužiocu isplati iznos od 47.165,39 KM(protuvrijednost 24.106,00 EUR) sa zakonskom zateznom kamatom po stop'i utvrđenoj zakonom i visnin stope zakonske zatezne kamate i to: na iznos od 14.436,95 KM (protuiuvrijednost 7.392,72 EUR) počev od 12.02.2023. gdine do 18.04.2023. godine, a n a iznos od 14.897,26 KM (protuvrijednost 7.628,43 EUR) počev od 14.03.2023. godine, na iznos od 14.391,16 KM (proztuivrijednos 7.369,27 EUR) počev od 17.03.2023. godine i na znos od 23.159,56 K (protuvrijednost 11.859,30 EUR) počev od 19.03.2023. godine pa sve do isplate, uz naknadu troškova parničnog postupka.

Tuženi u odgovoru na tužbu osporio tužbu i postvljeni tužbeni zahtjev. Prije svega navodi da je tužba neuredna, a shodno tome predlaže sudu da istu vrati tužiocu na uređenje. Naime, pojedini dokazi dostavkjleni uz tužbu su dostavljeni u varijanti slobodnog prijevoda sa engleskog jezika, a koji prevod nije sačinjen od strane ovlaštenog sudskog tumača, te kao takvi ne mogu biti dokaz u ovom postupku. Prevod finansijske kartice sadržinski ne odgovara originalu, jer nedostaju određene kolone. Opreza radi, ukoliko eventualno sud ne vrati tužiocu tužbu na uređenje, ističe prigovor ne nadležnosti ovog suda te tužbu osporava u cjelosti, kako

u pogledu osnovanosti, tako i u pogledu i visine. Tuženi je u poslovnom odnosu sa tužiocem sve svoje obaveze blagovremeno izvršavao dok god je i tužilac ispunjavao svoje obaveze u pogledu kvaliteta naručene robe. Upravo iz maila od 19.01.2023. godine je vidljivo da su dostavljene narandže ispod minimalnog standarda sa dosta crnih tačaka, te u raznim kalibrima koji nisu naručeni i kao takvi ne ispunjavaju uslove za daljnju prodaju. Tuženi se u mailu jasno izjasnio i dao prijedlog tužioca kako da se ovaj problem prevaziđe, da li da robu vrati tužiocu ili da se na teret tužioca izvrši tretman čišćenja narandži, n a šta se tužilac u daljoj korespondenciji i komunikaciji sa tuženim nije uioposte izjasnio. Dakle, netačni su navodi iz tužbe da tuženi nije želio mirnim putem da riješi ovaj problem. A upravo iz maila od 21.01.2023. godine je vidljivo da sam tužilac priznaje da je loš kvalitet narandži uzrokovan visokim temperaturama u januaru, neobičajnim za to doba godine, kao i sa dosta kišnih dana, zbog imaju problem sa kvalitetom robe. Neosnovani su navodi iz tužbe da je riječ o estetskom nedostatku, jer zbog pojave tih mrlja na narandžama, iste nisu mogle biti dalje distribuisane, odnosno iste su bile vraćene tuženom zbog neispunjavanja minimalnih standarda kvaliteta, zbog čega je tuženi pretrpio ozbiljnu štetu, kako materijalnu, tako i štetu zbog narušenog ugleda kompanije, koja duži niz godina radi. Ovlašteni predstavnik tužioca je u daljoj korespondenciji sa tuženim i priznao da je odgovornost na tužiocu i da su tužioci voljni da se problem riješi sportazumno, a što je vidljivo iz prepiske K.R. sa predstavnikom tuženog, a što je suprotno navodima iz tužbe da tužen i nije pokazao spremnost za razgovor. Nejasno je kako je tužilac utvrdio da tuženi duguje iznos od 47.165,39KM, naročito jer je finansijska kartica datirana na period od 01.11.2022. godine do 31.12.2022. godine, a u istoj se nalaze podaci iz 2023. godine, shodno ovome i prigovara sadržaju ovog dokaza, jer isti neodgovara linjenjućnom stanjul. Uvidom u svoju knjigovodstvenu evidenciju tuženi je utvrdio da neke od dostavljenih računa nije uopšte primio. Uvidom u dostavljenu dokumentaciju je vidljivo da nema podataka da je navedenu fakturu tuženi rimio. Bitno je istaći da je predmetna tužba preuranjena, jer se uvidom u dostavljene fakture ne nože utvrditi valuta odnosno datum dospijeća istih na plaćanje, pa shodno tome, tuženi nije ni zapao u docnju, jer navedene fakture ne sadrže podatke o roku plaćanja istih. Na osnovu ovog navedenog, tuženi predlaže da sud predmetnu tužbu vrati tužiocu na uređenje shodno odredbama ZPP-a, pa tako uređenu dostavi tuženom na odogor, radi davanja sveobuhvatnog odgovora na tužbu. Takođe predlažem da sud tužbeni zhahtjev u cjelosti odbije kao neosnovan te obaveže tužioca na naknadu troškova tuženom.

Tužilac je u izjašnjenju na odgovoru rna tužbu tuženog naveo da je evidentnaa činjenica da je tužilac isporučio naručenu robu, koju je tuženi preuzeo i uvezao u BiH što nije osporeno odgovorom na tužbu, te da je nakon prijema robe ne postoji dokaz o daljem kretanju isporučene robe ili plaćanju isporučene robe od strane tuženog. Evidentno je da tuženi nije dostavio izlazne kalkulacije u pravcu cijene prodate robe, jer ako i prigovara da istu nije uspio plasirati na tržište kao robu prve klase, sasvim je izvjesno da je isporučena roba prodana od strane tuženog da li kao roba druge klase ili je prodana nakon „ispiranja mrlja“ kao roba prve klase preostaje na tuženom da dokaže, što suštinski ne utiče na činjenicu da je tužen zaprimio i nije platio isporučenu robu. U pogledu prigovora preuranjenosti takve ne poznaje ZPP , dok je dospjelost potraživanja evidentirana na svakom pojedinalnom računu, a naročito je odrađena i u predmetnoj tužbi.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom i čitanjem: Print. scr. e-mail prepiske između zastupnika tuženog i tužitelja poslan sa adrese ... na adresu ... od 19. januara 2023. Godine prevedene od strane ovlaštenog sudskog tumača za engleski jezik, Print.scr. mail pošte naslovljene na "Deklaracija" poslane sa adrese ... na adresu ... od 10. januara 2023. godine, Faktura broj 86 od 12. januara 2023. godine na iznos od 14.436,95 KM (protuvrijednost 7.392,72 EUR) sa dospijećem plaćanja na dan 12. februara 2023. godine uz popratni CMR list

- sve prevedeno od strane ovlaštenog sudskog tumača Mitrović Srđana, Faktura broj 89 od 14. januara 2023. godine na iznos od 14.897,26 KM (protuvrijednost 7.628,43 EUR) sa dospijećem plaćanja na dan 14. mart 2023. godine uz popratni CMR list - sve prevedeno od strane ovlaštenog sudskog tumača Mitrović Srđana, Faktura broj 93 od 17. januara 2023. godine na iznos od 14.391,16 KM (protuvrijednost 7.369,27) EUR sa dospijećem plaćanja na dan 17. mart 2023. godine uz popratni CMR list - sve prevedeno od strane ovlaštenog sudskog tumača Mitrović Srđana, Faktura broj 98 od 19. januara 2023. godine na iznos od 23.159,56 KM (protuvrijednost 11.859,30 EUR) sa dospijećem plaćanja na dan 19. mart 2023. godine uz popratni CMR list - sve prevedeno od strane ovlaštenog sudskog tumača Mitrović Srđana, Analitička kartica kupca Idalis d.o.o. za period od 11.12.2022. godine do 31.12.2023. godine sa datumom upisa od 10. januara 2024. godine, mejl od 19.01.2024. godine u 15:13 h, mejl od 23.01.2024. godine u 12:35 h, ispis viber prepiske K.R. i V.A. x 8, fotografije narandzi x 5, povrat robe dobavljaču br. 23-1810-000002 od 19.01.2023. g., povrat robe dobavljaču br. 23-1810-000004 od 25.01.2023. g., knjižno terećenje 23-1110-000006 od 31.01.2023. g., povrat robe od kupca br. KO-00013-1-23 od 31.01.2023. g., Zapisnik o prijemu robe kvalitativni od 31.01.2023. g., Povrat robe od kupca br. KO-00017-1-23 od 06.02.2023. g., Povrat robe od kupca br. KO-00016-1-23 od 06.02.2023. g., Povrat robe od kupca br. KO-00021-1-23 od 07.03.2023. g., Povrat robe od kupca br. KO-00020-1-23 od 04.03.2023. g., Povrat robe od kupca br. KO-00014-1-23 od 31.01.2023. g., Knjižno pismo br. 20 od 30.01.2023. godine, Povrat robe od kupca br. KO-00012-1-23 od 30.01.2023. g., Povrat robe od kupca br. KO-00011-1-23 od 26.01.2023. g., Knjižno terećenje 23-1110-000005 od 26.01.2023. g., Knjižno terećenje 23-1110-000003 od 20.01.2023. g., Povrat robe od kupca br. KO-00009-1-23 od 21.01.2023. g., Knjižno terećenje 23-1110-000003 od 20.01.2023. g., Povrat robe od kupca br. KO-00006-1-23 od 18.01.2023. g., Knjižno terećenje 23-1110-000002 od 16.01.2023. g., Povrat robe od kupca br. KO-00005-1-23 od 16.01.2023. g., Povrat robe od kupca br. KO-00003-1-23 od 16.01.2023. g., Povrat robe od kupca br. KO-00004-1-23 od 16.01.2023. g., Knjižno terećenje 23-1110-000001 od 16.01.2023. g., Knjižno pismo br. 11 od 15.01.2023. godine, provedeno je vještačenje po vještaku ekonomske struke Čedomiru Spasojeviću, te je saslušan zakonski zastupnik tuženog D. M. i svjedoci V. A., S. P. i M.V..

Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, saglasno odredbi člana 8 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13-u daljem tekstu: ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Predmet spora u ovoj parnici je tužbeni zahtjev tužioca kojim je tražio da se obaveže tuženi da tužiocu isplati iznos od 47.165,39KM (protuvrijednost 24.106,00 EUR) sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana dospjelog svake fakture na naplatu do konačne isplate.

Uvidom i čitanjem E:mail prepiske između zastupnika tuženog i tužioca od 19.01.2023. godine sud je utvrdio da je tuženi obavjestio tužioca da prilikom današnje isporuke narandži robne marke Krop uočene su nepravilnosti u smislu loše robe koja se ne može pravdati prema pravilima trgovačkih sistema. Roba je stigla izvan minimlanih standarda sa puno crnih tačkica raznih veličina, koji nisu naručeni i kao takvi ne ispunjavaju uslove za daljnju prodaju. Zbog svega navedenog roba je spremna za povrat u Krop gdje preduzeće Krop ima obavezu osigurati prevoz od utovara robe u Sarajevo do istovara u Arti a cijena je okvirna 2.600,00 eura. Takođe, preduzeće Krop treba nadoknaditi troškove kojim je preduzeće IDALIS Banja Luka imalo prilikom preuzetia robe a to je okvirno 3.000,00 eura. Sve ukupno ako bi bio realizovan povrat troškova rada Kropa to bi iznosilo okvirno 5.100,00 eura. Njihov prijedlog je da robu očiste, što moraju obaviti u Banja Luci, a trošak transporta robe iz Sarajeva u Banja Luku da se roba očisti i nakon čišćenja vrati u Sarajevo iznosi oko 2.000,00 eura + sve što odbace od robe, tako

da im može odobriti iznos u cjelosti te robe, što znači u vrijednosti uvezene robe, a ne u vrijednosti proizvedene robe. Dakle, navedeno je da tužilac odlučuje hoće li robu vratiti u Grčku ili će je tuženi očistiti uz uvažavanje troškova te da mu se javi u najkraćem mogućem roku jer roba trenutno zauzima skladišni prostor.

Uvidom i čitanjem E:maila prepiske naslovljene na deklaracije poslane sa adrese ... na adresu ... od 10. januara 2024. godine sud je utvrdio da je u istom navedeno Naziv proizvoda: narandža, sorta navelina, klasa II, kalibar nije razvrstano po veličini, godina berbe 2023., uvozi IDALIS d.o.o. Banja Luka BiH, isporučuje Agro Fructus Gradiška, zemlja porijekla Grčka, uslovi čuvanja 4+c, ambalažni materijal: karton, tretirano imazilinom, kora nije za jelo.

Uvidom i čitanjem fakture broj 86 od 12.01.2023. godine sud je utvrdio da je tužilac ispostavio fakturu tuženom sa narandže u iznosu od 7.392,72 KM navedenu fakturu prati CMR list od 12.01.2023. godine. Na CMR listu navedeno je da je mjesto isporuke robe IDALIS d.o.o. Ulica Kninska broj 7 Banja Luka.

Uvidom i čitanjem fakture broj 89 od 14.01.2023. godine sud je utvrdio da je tužilac ispostavio fakturu tuženom sa narandže u iznosu od 7.628,43 EURA navedenu fakturu prati CMR list od 14.01.2023. godine. Na CMR listu navedeno je da je mjesto isporuke robe IDALIS d.o.o. Ulica Kninska broj 7 Banja Luka.

Uvidom i čitanjem fakture broj 93 od 17.01.2023. godine sud je utvrdio da je tužilac ispostavio fakturu tuženom sa narandže u iznosu od 7.369,27 EURA navedenu fakturu prati CMR list od 17.01.2023. godine. Na CMR listu navedeno je da je mjesto isporuke robe IDALIS d.o.o. Ulica Kninska broj 7 Banja Luka.

Uvidom i čitanjem fakture broj 98 od 19.01.2023. godine sud je utvrdio da je tužilac ispostavio fakturu tuženom sa narandže u iznosu od 11.859,30 EURA navedenu fakturu prati CMR list od 19.01.2023. godine. Na CMR listu navedeno je da je mjesto isporuke robe IDALIS d.o.o. Ulica Kninska broj 7, Banja Luka.

Uvidom i čitanjem analitičke kartice kupca u IDALIS d.o.o. za period od 01.11.2022. godine do 31.12.2023. godine sud je utvrdio da tužilac finansijski tereti tuženog za iznos od 24.106,00 EURA.

Uvidom i čitanjem E:mail prepiske između parničnih stranaka od 23.01.2024. godine sud je utvrdio da je tuženi obavjestio tužioca da je na sve nesporazume koje su imali upozorio tužioca na vrijeme kada su slali robu I kada je tuženi zamolio tužioca da mu pomogne jer je roba bila pokvarena I neispravna, a onda je tuženom prepušteno da sam riješi problem koji mu je tužilac direktno napravio. Ovaj dug koji se navodi da tuženi duguje tužiocu, jednostavno se može tvrditi da tužilac duguje tuženom, jer su pošteno od tužioca naručili ispravnu robu, a tužilac mu je poslao neispravnu robu I svjesno ga gurnuo u problem. Jedan od najvećih problema je bio što su razočarali njegove kupce o kojima zavisi njegovo poslovanje, a uz to su doživjeli finansijski kolaps jer su morali plaćati dodatni prevoz da se ta roba povuče od kupaca, plaćali ljude koji su sortirali tu robu, odvajali ispravnu od loše, snižavajući cijene da baram nekako prodaju ono što su probrali, da barem pokriju troškove uvoza. Za to vrijeme tužilac se nije udostojio ni odgovoriti na mail u kojem ga je tuženi molio za pomoć, jednostavno je šutio. Ovdje ga pita šta očekuje od njih I koji prijedlog nude za rješavanje situacije.

Uvidom i čitanja viber prepiske K.R. I V.A. sud je utvrdio da su isti pokušali riješiti nastali problem, ali bezuspješno.

Uvidom i čitanjem povrata robe dobavljaču broj 23-1810-000002 od 19.01.2023. godine sud je utvrdio da je Agro Fructus izdao povrat robe- narandži dobavljaču Idalis d.o.o. u ukupnom iznosu od 25.147,40 KM.

Uvidom i čitanjem povrata robe dobavljaču broj 23-1810-000004 od 25.01.2023. godine sud je utvrdio da je Agro Fructus izdao povrat robe- narandži dobavljaču Idalis d.o.o. u ukupnom iznosu od 26.472,07 KM.

Uvidom i čitanjem knjižnog terećenja broj 23-1110-000006 od 021.01.2023. godine sud je utvrdio da Enna fruit izdala knjižno terećenje tuženog na iznos od 243,47KM

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-00013-1-23 od 31.01.2023. godine sud je utvrdio da je tuženi odobrio povrat robe kupcu Enna fruit d.o.o. Banja Luka u iznosu od 1.675,67KM

Uvidom i čitanjem zapoisnika o prijemu robe kvalitativni od 31.01.2023. godine sud je utvrdio da je isti sačinjen od strane Enna fruit za narandže zaprimljene od dobavljača IDALIS sa komentarom da je lošeg kvaliteta i bačena nakon prebiranja.

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-00017-1-23 od 06.02.2023. godine sud je utvrdio da je tuženi odobrio povrat robe od kupca Jase Trade d.o.o. Brčko u iznosu od 4.000,00KM.

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-00016-1-23 od 06.02.2023. godine sud je utvrdio da je tuženi odobrio povrat robe od kupca BEST d.o.o. Travnik u iznosu od 6.738,73KM.

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-00021-1-23 od 07.03.2023. godine sud je utvrdio da je tuženi odobrio povrat robe od kupca BEST d.o.o. Travnik u iznosu od 538,20 KM.

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-00020-1-23 od 04.03.2023. godine sud je utvrdio da je tuženi odobrio povrat robe od kupca Đurić MBB Doboj u iznosu od 3.069,09 KM.

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-00014-1-23 od 31.01.2023. godine sud je utvrdio da je tuženi odobrio povrat robe od kupca Enna fruit d.o.o. Banja Luka u iznosu od 6.023,65 KM.

Uvidom i čitanjem knjižnog pisma broj 20 od 30.01.2023. godine sud je utvrdio da je isto izdato od Crvena jabuka d.o.o. Banja Luka za dobavljača IDALIS d.o.o. kojim ga na osnovu ugovorenog povrata tereti za robu-narandža grčka rinf u iznosu od 1.474,20 KM.

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-00012-1-23 od 30.01.2023. sud je utvrdio da je povrat odobrio tuženi kupcu Crvena jabuka d.o.o. Banja Luka u iznosu od 1.474,20 KM

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-00011-1-23 od 26.01.2023. sud je utvrdio da je povrat odobrio tuženi kupcu BEST d.o.o. Travnik u iznosu od 900,90KM

Uvidom i čitanjem knjižnog terećenja broj 23-1110-000005 od 26.01.2023. godine sud je utvrdio da je Agro fructus d.o.o. Gradiška izdao knjižno terećenje tuženom za iznos od 1.119,88 KM

Uvidom i čitanjem knjižnog terećenja broj 23-1110-000003 od 20.01.2023. godine sud je utvrdio da je Agro fructus d.o.o. Gradiška izdao knjižno terećenje tuženom za iznos od 90,91 KM

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-12349-1-23 od 21.01.2023. sud je utvrdio da je povrat odobrio tuženi kupcu Sejo prom d.o.o. Sarajevo u iznosu od 423,31 KM.

Uvidom i čitanjem knjižnog terećenja broj 23-1110-000003 od 20.01.2023. godine sud je utvrdio da je Agro fructus d.o.o. Gradiška izdao knjižno terećenje tuženom za iznos od 625,66 KM.

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-12346-1-23 od 18.01.2023. sud je utvrdio da je povrat odobrio tuženi kupcu Crvena jabuka d.o.o. u iznosu od 257,40 KM.

Uvidom i čitanjem knjižnog terećenja broj 23-1110-000002 od 16.01.2023. godine sud je utvrdio da je Agro fructus d.o.o. Gradiška izdao knjižno terećenje tuženom za iznos od 294,84 KM.

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-00005-1-23 od 16.01.2023. sud je utvrdio da je povrat odobrio tuženi kupcu Agro fructus d.o.o. Banja Luka u iznosu od 294,84 KM.

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-00003-1-23 od 16.01.2023. sud je utvrdio da je povrat odobrio tuženi kupcu Agro fructus d.o.o. Banja Luka u iznosu 146,02 KM.

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-00001-1-23 od 16.01.2023. sud je utvrdio da je povrat odobrio tuženi kupcu Best d.o.o. Travnik u iznosu od 514,80 KM.

Uvidom i čitanjem povrata robe od kupca broj KO-0000-1-23 od 16.01.2023. sud je utvrdio da je povrat odobrio tuženi kupcu Agro fructus d.o.o. Banja Luka u iznosu od 294,84 KM.

Uvidom i čitanjem knjižnog terećenja broj 23-1110-000001 od 16.01.2023. godine sud je utvrdio da je Agro fructus d.o.o. Gradiška izdao knjižno terećenje tuženom za iznos od 146,02 KM.

Uvidom i čitanjem knjižnog pisma broj 11 od 15.01.2023. godine sud je utvrdio da je isto izdato od Crvena jabuka d.o.o.o Banja Luka za dobavljača IDALIS d.o.o. kojim ga na osnovu ugovorenog povrata tereti za robu-narandža grčka rinf u iznosu od 631,80 KM.

U nalazu i mišljenju, vještak ekonomske struke Čedomir Spasojević izjasnio se da u poslovnim knjigama tužicoa evidentirano je potraživanje od tuženog u iznosu od 24.106,00 EUR odnosno 47.147,24 KM. U poslovnim knjigama tuženog evidentirano je obaveza prema tužiocu u iznosu od 0,0 KM. Iznos od 38.636,82 KM se odnosi na obavezu po fakturama koje

suj predmet tužbe, a koje je tuženi u svojim poslovnim knjigama jednostrano otpisao i isknjižio. Vještak se ne izjašnjava o pravnoj osnovanosti ovog duga. Iznos od 8.510,42 KM predstavlja dio potraživanja tužioca prema tuženom koji je nastao nezavisno od faktura koje su predmet tužbe. Taj dio potraživanja je nastao uglavnom zbog različitog knjiženja uplata koje je tuženi vršio tužiocu, a gdje je provcizija različito tretirana od parničnih stranaka, kao i po drugim osnovama koje nemaju veze sa fakturama koje su predmet tužbe, već se odnose na raniji period. Vještak se ne izjašnjava o pravnoj osnovanosti ovog duga.

Saslušana u svojstvu parnične stranke zakonski zastupnik tuženog D. M. izjavila je da je ovlašteno lice u firmi, ali da njen suprug V.A. vodi poslove, a da je ona više angažovana oko papirologije. Poznato joj je da je roba došla u dosta lošoj kvaliteti, u pitanju su narandže i mandarine, ne zna kolika je količina robe stigla, roba je bila sitna, imala je crne fleke po sebi, bilo je dosta trule robe, o tome su obavijestili dobavljača pismeno, roba je bila pljesniva i nije bila za upotrebu. Sa dobavljačem je više komunicirao suprug, navodi da suo malo odgovora dobili na primjedbe. Ne zna da li je dobavljač nudio neki popust za ovu robu, niti joj je poznato kako je završila ta roba. Dio robe su platili, a taj dio robe koji nije bio iskoristiv nisu platili. Ovdje je u pitanju roba u tranzitu koja se po ulasku u BiH odmah isporučuje kupcu. Kupci su se žalili da roba nije u redu i vraćali su robu, otprilike 4-5 kupca su se žalili i vratili robu. Navodi da su angažovali firmu Miskin transport iz Trebinja za uvoz i transport robe. Oni su otišli u Grčku, natovarili robu i transportovali je do krajnjih kupaca. Ne zna da li je Miskin transport prilikom preuzimanja robe u Grčkoj poslao slike natovarene robe ili slike kamiona. Navodi da su uporedo kupovali narandže i mandarine i od drugih kupaca iz Grčke, a ne samo od tužioca. Ona kao direktorica Idalis d.o.o. Banja Luka koristi email

Saslušan u svojstvu svjedoka V. A. izjasnio se da je u firmi Idalis d.o.o. Banja Luka organizator posla, bavi se nabavkom, prodajom robe, naplatom i slično. U konkretnom slučaju oni su od dobavljača iz Grčke poručili narandže i mandarine, cirka oko 100 tona robe, misli da su bila 4 kamiona, svaki kamion je nosivosti 21 tone neto, a bruto oko 23,5 tona. Njihov sistem nabavka robe je veleprodajni, rade sa velikim centrima kao što su Konzum, Tropic, Bingo i sl. Oni od njih poruče robu, a Idalis poruči tu robu iz Grčke ili Turske. Kada torba stigne ona ne ide kod njih u skladište nego direktno njihovim kupcima. Sva količina predmetne robe poručena je za njihovog kupca Konzum Sarajevo, a jedini koji je licenciran da uveze robu za Konzum je Enna Fruit (ranije Agro Fructus), tako da su oni naručili robu iz Grčke i preko firme Agro Fructusa trebali isporučiti Konzumu. Procedura je da roba stigne u njihovo skladište, oni vrše pregled robe, te njihovi tehnolozi pregledaju robu. Iz Konzum Sarajeva su ih obavijestili da je roba neupotrebljiva, nezadovoljavajućeg kvaliteta, oštećenja sa crnim flekama, po njoj se uhvatio plijesanj i buđ, roba nije bila ni za industriju, a kamoli za tržište. Takođe roba je bila nekalibrisana odnosno nije bila određenog kalibra, već je bila presitna, dakle nije isporučen kalibar koji je dogovoren. Kupac Konzum Sarajevo nije htio primiti robu već im je stavio cjelokupnu robu na raspolaganje. O tome su obavijestili dobavljača, međutim on im se nije javio niti je htio da preuzme odgovornost za robu. U takvoj situaciji morali su da se snalaze o tome obavijestili manje kupce i tražili od njih pomoć da preuzmu takvu robu. Robu je preuzeo Sejo Prom iz Sarajeva, jedan dio robe je otišlo u Mostar zatim na Arizonu pijacu. On to nije naplatio jer manji kupci uzmu tu robu uz dogovor da plate samo ono što je iskoristivo, nešto od te robe je i plaćeno, ali ništa značajno, jer su prebili sa cijenom robe uslugu prebiranja koju su oni vršili, a na teret tuženog. Imali su i dalji trošak u smislu da smo transport robe iz Sarajeva do drugih kupaca morali oni da plate. Platili su jedan račun jer smo imali dogovor sa direktorom tužioca da nešto plate, a da će oni kroz sledeću sezonu tu štetu koju su pretrpjeli, odbijati. Smatraju da to što su platili je zdravi dio robe, a ostala roba nije bila zdrava. Njima je emailom prepiskom nuđeno 5.000,00 EURA o strane direktora tužioca s ciljem da se taj dug smanji, oni

to nisu prihvatili jer je tužilac htio da tuženi plati cjelokupan dug umanjen za 5.000,00 EURA. Što se tiče povrata robe ista je procedura kao i kod prodaje samo što lanac ide unazad, dakle povrat je izvršen od strane Konzuma preko Agro Fructusa prema njima, a Agro Fructus je izvršio povrat robe za Konzum Sarajevo. Na povratima robe je navedena količina robe i vjerovatno je to ta količina robe koja je njima stavljena na raspolaganje oko 51.000,00 KM. Crvena jabuka je Tropik i oni su izvršili povrat robe, vratili su oko 2.000,00 KM. Firma Niskin transport iz Trebinja je angažovana za prevoz robe. Prilikom preuzimanja robe vozač nije slikao fotografije robe, jer nema pristupa robi niti su im poslate slike kamiona jer nemaju običaj da traže od prevoznika da nam šalje fotografije kamiona. On koristi email U konkretnom slučaju samo kupac Konzum traži da se na deklaraciji unese određeni tekst, a oni to onda prosljede tužiocu. Ne zna šta su konkretno tražili. Deklaracije se inače lijepe u fabrici. Prebiranje robe podrfazumjeva da se iz nje izvuče što se može izvući, kupac to neće da plati, već mora on platiti. Zahtijevao od Niskin transporta iz Trebinja da se roba prevozi hladnjačama, jer on samo i ima hladnjače. Poručili su robu prve i druge klase jer je tako tražio Konzum Sarajevo, a roba koja je stigla je nikakave klase, odnosno takva roba se ni ne klasira.

Saslušan u svojstvu svjedoka S. P. izjavio je da radi kao vozač za firmu Miskin transport iz Trebinja, da je išao sam u Grčku vozio sam kamion u Grčku po robu za Idalis. U pitanju su bile narandže i mandarine. Ovo nije prvi put da vozi za Idalis u Grčku, vozi unazad 5-6 godina. Kada je došao pred firmu u Grčku, sačeka nalog za utovar, parkira kamion na rampu za utovar, kada stigne nalog, nakon toga ulazi u svoju kabinu a roba se utovara. Kada se roba utovari u kamion, on odlazi na carinu a poslije otga vozi u BIH na istovar. Robu sje vozio na istovar u Konzum Sarajevo. Isto tako prilikom istovara on parkiram kamion, sjednem u kabinu dok radnici Konzuma istovaraju. Ubrzo su radnici Konzuma nakon pola lupali na vrata kabine i rekli da neće da prihvate robu jer je roba trula i mala. Tu je istovareno svega par paleta. Nazvao jesvog gazdu, on se čuje sa V.A. iz Idalisa kako bi dogovorili šta da se radi. Čekao je poziv i gazda ga je nazvao i rekao da je V.A. iz Idalisa rekao da vozi na Arizonu pijacu, dao mu je broj telefona čovjeka kome treba da se javim, kad sam došao na pijacu Arizonu on ga je dočeko, istovario robu uz neprijatnosti jer mi je govorio „šta si mi ovo dovezao kakva je ovo roba“. Kompletnu robu iz kamiona je istovario u Arizoni pijaci. Nije pregledao robu u Grčkoj prilikom utovara jer nije imao pristup utovaru. Radnici Konzuma su konkretno prigovarali da roba ne valja, da je mala, sitna i trula. Pretpostavlja da je u dogovoru sa V.A. spuštена cijena ove robe za prebiranje i odvajanje robe. Nosivost ove ture je oko 22 do 22,5 tona. I kod njegovih kolega koji su vozili za Idalis se isto dešavalo, da je bilo ovakvih problema sa robom, povratom i slično. Ne može da se sjeti broja registraskih tablica ovog kamiona, vozi više kamiona. Ne priča engleski jezik.

Saslušan u svojstvu svjedoka M.V. izjavio je da je zaposlen u Miskin transport iz Trebinja kao vozač, vozi Idalisu mandarinu i narandžu iz Grčke. On je kamionom otišao po tu robu i došao je u Konzum u Sarajevo na istovar, dobio poziv od gazde da roba ne odgovara, da neće da primi robu i da robu vozi na Heco pijacu u Sarajevu. On je tu robu odvezao, istovario i ne zna šta je dalje bilo sa tom robom. Nije prisustvovao pregledu robe u Grčkoj. Gazda mu je rekao u Konzumu neće da prime robu, vjerovatno jer roba nije valjala, a zbog čega ne zna niti ulazi u to, uglavnom kompletну robu je istovario na Heco pijaci i ne zna šta se dalje dešavalo sa tom robom. Kamion koji on vozi je nosivosti 22 do 23 tone. Ne zna da li je bilo još ovakvih slučajeva, a poznat mu je slučaj njegovog kolege S. P.. Kada utovari robu i krene, njemu se od dokumenentacije uruči faktura, CMR i fito certifikat, tovarni list i carinska deklaracija. U ovom konkretnom slučaju vjerovatno mu je sve to uručeno, odnosno moralo mu je biti uručeno, ali ne može da se sjeti. Bez te dokumentacije se ne može izaći iz Grčke. Ne zna broj registraskih

tablica ovog kamiona, radi za Miskin transport oko 10 godina i vozio sam razne kamione. Slabo priča engleski jezik, može ponešto da razumije, ali ne priča.

Ocjenom naprijed izvedenih dokaza u njihovoj ukupnosti sud je utvrdio da su parnične stranke bile u poslovnom odnosu po osnovu ugovora o prodaji robe, kojeg reguliše odredba člana 454 Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i "Sl. glasnik RS", br. 17/93, 3/96, 39/03, 74/04 – u daljem tekstu ZOO). Navedenom zakonskom odredbom propisano je da se ugovorom o prodaji obavezuje prodavac da prenese na kupca pravo svojne i da mu je u tu svrhu preda, a kuoac se obavezuje da plati cijenu i novcu i preuzme stvar.

Iz priloženih faktura broj 86 od 12.01.2023. godine, 89 od 14.01.2023. godine, 93 od 17.01.2023. godine i 98 od 19.01.2023. godine, te pratećih tovarnih listova sud je utvrdio da je tužilac isporučio tuženom robu – narandže. Tuženi je angažovao prevoznika „Miskin Transport“ d.o.o. Trebinje, čiji su vozači S. P. i M.V., kamionima u vlasništvu prevoznika preuzeli robu u Grčkoj i dovezli je u Bosnu i Hercegovinu.

Iz e-mail prepiske od 19.01.2023. godine sud je utvrdio da tuženi obavijestio tužioca da isporučena roba sadrži određene nedostatke, da je van minimalnih standarda, sa dosta crnih tačaka, u raznim kalibrima koji nisu naručeni i da se ne može prodati na tržištu. Tuženi je pozvao tužioca da robu preuzme ili da se izjasni o prijedlogu tuženog da tuženi robu očisti koji troškovi bi pali na teret tužioca. Nesporno je da nikakav dogovor oko predmetne robe između parničnih stranaka nije postignut, te da je tuženi dana 18.04.2023. godine platio iznos od 14.388,13 KM (protuvrijednost od 7.367,72 EUR-a), čime je tužilac zatvorio dugovanje tuženog prema fakturi broj 86 od 12.01.2023. godine.

Sporno je da li postoji obaveza tuženog da plati cjelokupan preostali iznos duga po ispostavljenim fakturama, s obzirom na istaknuti prigovor materijalnog nedostatka na isporučenoj robi.

Odredbom člana 478 ZOO-a propisano je da prodavac odgovara za materijalne nedostatke stvari koje je ona imala u času prelaska rizika na kupca, bez obzira na to da li mu je to bilo poznato (stav 1). Prodavac odgovara i za one materijalne nedostatke koji se pojave poslije prelaza rizika na kupca ako su posljedice uzroka koji je postojao prije toga (stav 2). Neznatan materijalni nedostatak ne uzima se u obzir (stav 3).

Odredbom člana 479 ZOO-a propisano je da nedostatak postoji :

1. ako stvar nema potrebna svojstva za njenu redovnu upotrebu ili promet
2. ako stvar nema potrebna svojstva za naročitu upotrebu za koju je kupac nabavlja, a koja je bila poznata prodavcu ili mu je morala biti poznata
3. ako stvar nema svojstva i odlike koje su izričito ili prećutno ugovorene, odnosno propisane
4. kad je prodavac predao stvar koja nije saobrazna uzorku ili modelu, osim ako su uzorak ili model pokazani samo radi obavještenja.

Odredbom člana 481 ZOO-a propisano je da kupac dužan da primljenu stvar na uobičajeni način pregleda ili je da na pregled, čim je to prema redovnom toku stvari moguće i da o vidljivim nedostacima obavijesti prodavca u roku od 8 dana, a kod ugovora u privredi bez odlaganja, inale gubi pravo koje mu po tom osnovu pripada (stav 1).

Odredbom člana 488 ZOO-a propisano je da je kupac koji je blagovremeno i uredno obavijestio prodavca o nedostatku može:

- 1.zahtijevati od prodavca da nedostatak ukloni ili da mu preda drugu stvar bez nedostatka (ispinjenje ugovora)
 - 2.zahtijevati sniženje cijene
 - 3.izjaviti da raskida ugovor.
- U svakom od ovih slučajeva kupac ima pravo na naknadu štete.

U konkretnom slučaju, tuženi je kao kupac blagovremeno obavijestio prodavca e-mailom od 19.01.2023. godine o određenim nedostacima isporučene robe, tj. narandži – da su na narandžama crne mrlje, da nisu odgovarajućeg kalibra i slično i pozvao ga ili da preuzme robu ili da o trošku prodavca tuženi izvrši čišćenje robe.

Iz iskaza svjedoka V. A. , koji vodi poslove kod tuženog, sud je utvrdio da je tuženi poručio robu za kupca Konzum Sarajevo, da je jedini koji je licenciran da uveze robu za Konzum, Enna Fruit, da Konzum Sarajevo nije htio preuzeti isporučenu robu, jer nije bila odgovarajućeg kvaliteta, te da je tuženi robu dalje prodao sitnim kupcima, da je jedan dio te robe plaćen uz odbijanje troškova prebiranja robe.

Tuženi je dakle, blagovremeno obavijestio prodavca o određenim nedostacima na robu, ali nije iskoristio niti jedno pravo koje propisuje odredba člana 488 ZOO-a, tj. nije zahtijevao ispunjenje ugovora, sniženje cijene, niti je raskinuo ugovor. Tuženi je preuzeo navedenu robu i dalje je distribuirao sitnim kupcima, umjesto Konzumu iz Sarajeva, koji nije htio prihvatiti ovakavu robu.

U ovoj parnici tuženi nije dokazao da je isporučena roba imala materijalni nedostatak. Naime, tuženi nije dokazao relevantnim dokazima, kao što su narudžbenica, ugovor ili slično kakvu robu je poručio, odnosno kakvog kvaliteta. Nije dokazao da li isporučena roba ima materijalni nedostatak koji sprečava njenu upotrebu ili nema naročita svojstva za koju je kupac nabavlja. Tuženi nije provodio dokaz vještačenjem po vještaku odgovarajuće specijalnosti koji bi utvrdio da li je isporučena roba ima nedostatke i o kakvim se nedostacima radi, kolika količina robe je prodana sitnim kupcima, niti je dokazao da je eventualno morao uništiti robu jer je bila neupotrebljiva. Tuženi nije dokazao koje sve kvalitete ne posjeduje roba II klase u odnosu na robu I klase, da li je u konkretnom slučaju isporučena roba saobrazna kvalitetu klase kojoj pripada ili samo ne zadovoljava uslove I klase. Tuženi nije dokazao ni da li je tužiocu bilo poznato za koju svrhu je tuženi nabavlja, jer o tome nema podataka u spisu. Takođe, iz iskaza svjedoka S. P. i M.V. , vozača „Miskin Transport“ iz Trebinja sud je utvrdio da su isti preuzeli robu u Grčkoj, da je roba uvezena u BiH, ali nema dokaza o uzrocima nedostataka na robi, odnosno da li su se crne mrlje na narandžama pojavile prije transporta, ili su nastale u toku transporta. Određeni kupci tuženog su vraćali robu tužiocu, što proizlazi iz dokumentacije o povratu robe, ali nema dokaza na osnovu kojih bi se utvrdilo da se radi o istoj robi koja je isporučena od strane tužioca.

Odredbom člana 7 i 123 ZPP-a peopisano je da su stranke dužne da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i da izvode dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Svaka stranka je dužna dokazati činjenice na kojima zasniva svoj zahtjev.

Tuženi u skladu sa naprijed navedenim zakonskim odredbama nije dokazao relevantnim dokazima, narudžbenicom, vještačenjem i slično da je isporučena roba imala materijalni nedostatak na način kako to propisuje odredba člana 479 ZOO-a, pa kako robu nije vratio, niti raskinuo ugovor, već je distribuirao drugim kupcima, izuzev Konzumu iz Sarajeva, to je isti preuzeo robu i dužan je platiti cijenu za isporučenu robu.

Tuženi je platio dug po fakturi broj 86 od 12.01.2023. godine, dana 18.04.2023. godine u iznosu od 14.388,13 KM (protuvrijednost od 7.367,72 EUR-a). Među strankama je sporna i visina duga, s obzirom da su u svojim knjigovodstvenim evidencijama različito iskazali zaduženja, odnosno dugovanja. Tužilac u svojim evidencijama finansijski tereti tuženog za iznos od 47.147,24 KM, dok tuženi u svojim evidencijama iskazuje da nema dugovanja prema tužiocu, odnosno da isto iznosi 0,00 KM.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Čedomira Spasojevića, sud je utvrdio da tuženi nije imao pravni osnov da isknjiži dugovanje prema tužiocu. Nadalje, vještak je utvrdio da je dug tuženog prema tužiocu po osnovu faktura koje su predmet tužbenog zahtjeva 38.636,82 KM, dok preostali iznos od 8.510,42 KM predstavlja dio potraživanja tužioca prema tuženom koji je nastao nezavisno od faktura koje su predmet tužbe, te da je taj dio potraživanja nastao uglavnom zbog različitog knjiženja uplata koje je tuženi vršio tužiocu, a gdje je provizija različito tretirana od parničnih stranaka, kao i po drugim osnovama koji nemaju veze sa fakturama koje su predmet tužbe, već se odnose na raniji period.

S obzirom da predmet tužbenog zahtjeva nije dug tuženog iz cjelokupnog poslovnog odnosa sa tužiocem, već dug po osnovu 4 fakture, sud je prihvatio kao stručan i objektivan nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke i na osnovu istog utvrdio da dug tuženog prema tužiocu po osnovu faktura koje su predmet tužbenog zahtjeva iznosi 38.636,82 KM, te obavezao tuženog na isplatu naprijed utvrđenog iznosa duga na osnovu odredbe člana 516 ZOO-a, dok je preostali dio zahtjeva tužioca koji predstavlja razliku između traženog i dosuđenog iznosa odbijen kao neosnovan.

Odredbom člana 277 ZOO-a propisano je da dužnik koji zadocni sa ispunjenjem novčane obaveze duguje pored glavnice i kamatu po stopi propisanoj zakonom.

S obzirom da ukupan dug tuženog iznosi 38.636,82 KM, a ne 47.147,24 KM i da tužilac nije dokazao na koje fakture i u kojem iznosu se odnosi naprijed navedeni iznos, kamata nije mogla biti dosuđena od dana dospelosti svake pojedinačne fakture, već je ista dosuđena od dana dospelosti posljednje fakture, tj. od 19.03.2023. godine, s obzirom da fakture dospijevaju u roku od 60 dana od dana ispostavljanja fakture, a kako je to navedeno na svakoj fakturi. Faktura broj 86 od 12.01.2023. godine dospijeva na naplatu 12.03.2023. godine, te je zakonska zatezna kamata na iznos od 14.436,95 KM dosuđena od 12.03.2023. godine do 18.04.2023. godine, kao dana plaćanja, dok je preostali iznos zakonske zatezne kamate, koji predstavlja razliku između traženog i dosuđenog iznosa, odbijen kao neosnovan.

Tužilac je uspio u parnici sa 81,91% u parnici i ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka, srazmjerno postignutom uspjehu shodno odredbi člana 386 stav 2 ZPP-a. Troškovi tužioca odnose se na sastav tužbe sa paušalom od 25% i PDV-om od 17% u iznosu od 877,50 KM, zastupanje na 5 održanih ročišta (26.12.2024. godine, 06.03.2025. godine, 13.06.2025. godine, 11.09.2025. godine i 31.10.2025. godine) u iznosu od 6.142,50 KM, pristup na tri odgođena ročišta (19.11.2024. godine, 18.02.2025. godine i 12.05.2025. godine) u iznosu od 1.754,99 KM, nagrada za 10 sati odsustva iz kancelarije u iznosu od 982,80 KM, odgovor na protivtužbu u iznosu od 1.535,62 KM, taksa na tužbu i presudu u iznosima od po 500,00 KM, troškovi vještačenja u iznosu od 400,00 KM, troškovi prevoda u iznosu od 276,00 KM, što sve ukupno iznosi 12.969,41 KM. Računajući postignuti uspjeh u parnici od 81,91% sud je tužiocu na ime troškova parničnog postupka dosudio iznos od 10.623,24 KM primjenom naprijed navedene zakonske odredbe, te odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata

(„Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 65/05) za pravne radnje preduzete do 01.01.2025. godine, zatim primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 111/24) za pravne radnje preduzete nakon 01.01.2025. godine i primjenom Zakonu o sudskim taksama Republike Srpske (Službeni glasnik Republike Srpske, broj 73/08, 49/09, 67/13, 63/14, 66/18 i 67/20).

Sud tužiocu nije dosudio putne troškove na relaciji Sarajevo-Banja Luka-Sarajevo, nalazeći da se ne radi o nužnim troškovima iz člana 387 ZPP-a, s obzirom da je tužilac imao mogućnost angažovanja punomoćnika iz mjesta sjedišta ovog suda. Nagrada za vrijeme dosušena je prema stvarnom trajanju ročišta bez paušala, te je iz navedenih razloga preostali dio zahtjeva tužioca za naknadu troškova parničnog postupka, koji predstavlja razliku između traženog i dosuđenog iznosa, odbijen kao neosnovan.

SUDIJA
Staša Tomić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Višem privrednom sudu u Banjaluci u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.